

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 029371 22 Увп
Бања Лука, 25.5.2023. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић, као председника вијећа, Страхиње Турковића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз учешће Маје Савић, као записничара, у управном спору по тужби М.К. из Б. (у даљем тексту: тужитељица), против акта број ... од 16.4.2021. године, туженог Градоначелника Бањалуке, у предмету уклањања предмета за забаву (клацкалица), одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 029371 21 У од 25.02.2022. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 25.5.2023. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта којим је одбијена жалба тужитељице изјављена против рјешења Одјељења комуналне полиције, Градске управе Града Б. број ... од 18.3.2020. године, којим се тачком 1 диспозитива налаже тужитељици, као власнику предмета за забаву (три електричне клацкалице), да у року од 48 часова, рачунајући од часа пријема рјешења, изврши уклањање истих са дијела јавне површине у Парку „М.С.“; тачком 2 диспозитива је наведено да уколико тужитељица у остављеном року не поступи по наложеним мјерама, комунална полиција ће извршити уклањање спорних предмета (клацкалица) путем трећег лица о трошку извршеника и тачком 3 диспозитива дефинисано је да жалба не одлаже извршење рјешења.

Одбијање тужбе образложено је позивом на члан 21 Одлуке о комуналном реду („Сл. гласник Града Бањалука“ број 6/18 и 40/18) којим је ставом 1 прописано да се додјела јавних површина ради привременог заузимања, врши путем јавног оглашавања или непосредном погодбом према Плану коришћења јавних површина; ставом 2 истог члана прописано је да се додјела јавних површина ради привременог заузимања путем јавног оглашавања врши по критеријуму највишег износа; ставом 3 прописано је да одлуку о расписивању јавног огласа доноси Градоначелник; ставом 4 су таксативно прописани случајеви када се додјела јавних површина врши непосредном погодбом (власницима постојећих киоска, власницима или корисницима угоститељских објеката, продавница и слично) на што се не односи предметни захтјев тужитељице, а став 5 прописује да се непосредном погодбом може додијелити јавна површина ради привременог заузимања и у случају када није дата на коришћење по огласу, из разлога што на огласу није било заинтересованих кандидата или додјела није реализована због

одустанка учесника огласа, па суд закључује да је правилно првостепеним рјешењем Комуналне полиције наложено тужитељици да уклони електричне клацкалице јер не посједују одобрење за привремено заузимање јавне површине и постављање наведених клацкалица. Надаље, суд истиче да је рјешење Одјељења за комуналне послове од 26.5.2020. године, а којим је тужитељици непосредном погодбом одобрено коришћење јавне површине у Парку „М.С.“ на локацији број 5 ради постављања наведених уређаја, поништено рјешењем Градоначелника од 28.10.2020. године, при чему суд закључује да није од значаја чињеница што није одлучено о приговору тужитељице против закључка Комисије за спровођење поступка јавног огласа о додјели локација за привремено заузимање јавне површине јер то не представља претходно питање, а код чињенице да је приговор тужитељице који је изјавила против закључка Комисије од 13.3.2020. године одбијен рјешењем Градоначелника од 08.4.2020. године, а које рјешење је оснажено одлуком Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 026513 20 У од 25.12.2020. године. На крају, суд истиче да су без утицаја наводи тужитељице да није одлучено о њеном захтјеву од 07.02.2020. године као и од 17.3.2020. године за привремено заузимање јавне површине у Парку „М.С.“ непосредном погодбом, те о захтјеву од 26.5.2020. године за преузимање електричне енергије преко мјерних уређаја МЗ Р., као и наводи тужитељице који се односе на неједнак третман у односу на друга лица која су заузела јавну површину јер то није предмет одлучивања у овом управном спору, па да је оспорени акт којим је одбијена жалба тужитељице, изјављена на првостепено рјешење, законит.

Благовремним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица побија законитост исте због повреда прописа о поступку које су од утицаја на рјешење ствари и погрешне примјене материјалног права. У захтјеву наводи да није у границама логичког размишљања утврђење из побијане пресуде да није прописано када се објављује јавни оглас, при чему подсјећа да коришћење јавне површине није бесплатно, јер је рјешењем Одјељења за комуналне послове Града Б. број ... од 26.5.2020. године, њој одобрено заузимање јавне површине за тражену намјену (које је донесено након поступка јавног оглашавања за 2020. годину) и којим је обавезана да плаћа мјесечну накнаду у износу од 123,20 КМ, што значи да је неусвајањем њеног захтјева од 17.3.2020. године и 29.3.2021. године приход Града Б. умањен за износ од по 123,20 КМ мјесечно за 2020. и 2021. годину, те додаје да јој је и ово одобрење дато на локацији на којој није изграђен прикључак на електричну дистрибутивну мрежу, па је приход Града Б. и више умањен, јер дјечије клацкалице не могу радити без струје. Закључује да се овдје искључиво ради о покушају туженог да јој забрани коришћење јавне површине у Парку „М. С.“ због тога што не припада кругу људи којима се по основу политичке или родбинске припадности врши додјела, те додаје да не тражи ништа друго осим сезонско коришћење простора површине 4 м² у Парку „М.С.“ на начин утврђен важећим прописима и под истим условима под којима се додјељује тај простор и другим грађанима Бањалуке. Ради се о нечињењу туженог због непостављања разводних ормара са бројилом због чега је угрожена безбједност дјете, а побијаном пресудом се прикрива чињеница да постојећим урбанистичко-техничким условима у Парку „М. С.“ није предвиђена локација за постављање стабилних електричних клацкалица. Сматра да је требало прекинути овај поступак док се не одлучи о захтјеву тужитељице од 17.3.2020. године. Предлаже да се захтјев уважи, преиначи пресуда нижестепеног суда, поништи рјешење Градоначелника, те наложи туженом да усвоји или одбије

захтјев тужитељице од 17.3.2020. године или да прекине овај поступак док надлежни орган не одлучи о захтјеву тужитељице.

Тужени је на захтјев суда доставио списе предметне управне ствари, без одговора на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, те остале прилоге у списима предмета, на основу одредбе члана 39 Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из слједећих разлога:

Из података списка произлази да је од стране комуналне полиције надзором извршеним 16.3.2020. године у Парку „М.С.“ у Б. утврђено да тужитељица не посједује одобрење за привремено заузимање јавне површине за постављање предмета забавног садржаја па је првостепеним рјешењем наложено тужитељици уклањање тих предмета у року од 48 часа рачунајући од часа пријема рјешења, те у супротном уколико тужитељица не поступи по датом налогу да ће се уклањање тих предмета извршити путем трећег лица, а о трошку тужитељице. Оспореним актом одбијена је жалба тужитељице и потврђено првостепено рјешење, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Правилно је побијаном пресудом одбијена тужба поднесена против оспореног акта туженог од 16.4.2021. године, уз изношење ваљаних и аргументованих разлога од стране нижестепеног суда које тужитељица није довела у сумњу наводима захтјева.

Исправан је закључак суда да тужени орган није требао прекинути поступак надзора док се не оконча поступак по њеном приговору против закључка Комисије за спровођење поступка јавног огласа о додјели локација за привремено заузимање јавне површине јер је то потпуно одвојени поступак од овог поступка, па одлучивање о приговору тужитељице против закључка Комисије не представља претходно питање у смислу члана 132 Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18 – у даљем тексту: ЗОУП).

Нижестепени суд је оцијенио без утицаја наводе тужитељице којима је она приговарала да није одлучено о њеном захтјеву од 13.3.2019. године којим је тражила издавање одобрења за привремено заузимање јавне површине, које нису дате по јавном огласу, затим о њеном захтјеву од 07.02.2020. године за привремено заузимање јавне површине у Парку „М.С.“ и о захтјеву од 17.3.2020. године да јој се непосредном погодбом одобри привремено заузимање јавне површине, јер се о томе воде посебни поступци.

Наиме, на основу садржаја списка уочава се да је тужитељица поднијела више захтјева као и жалби због неодлучивања по захтјевима, а у којима у спису нема података да је одлучено, иако су органи управе дужни да одлуче о захтјеву странке у роковима прописаним ЗОУП.

У овом конкретном случају комунална полиција је извршила надзор 16.3.2020. године, прије него је тужитељица захтјевом од 17.3.2020. године затражила издавање

одобрења за заузимање јавне површине, па будући да није имала одобрење у моменту извршеног надзора од стране комуналне полиције, то овај суд подржава одлуку нижестепеног суда о одбијању тужбе као неосноване.

Остали наводи захтјева нису од значаја за рјешавање ове управне ствари, јер ће се о истима одлучивати у другим поступцима које је тужитељица покренула, а који се воде пред органима управе Града Б. и Окружним судом у Бањој Луци.

На основу изнесеног, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев тужитељице, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Маја Савић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић